Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31624
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

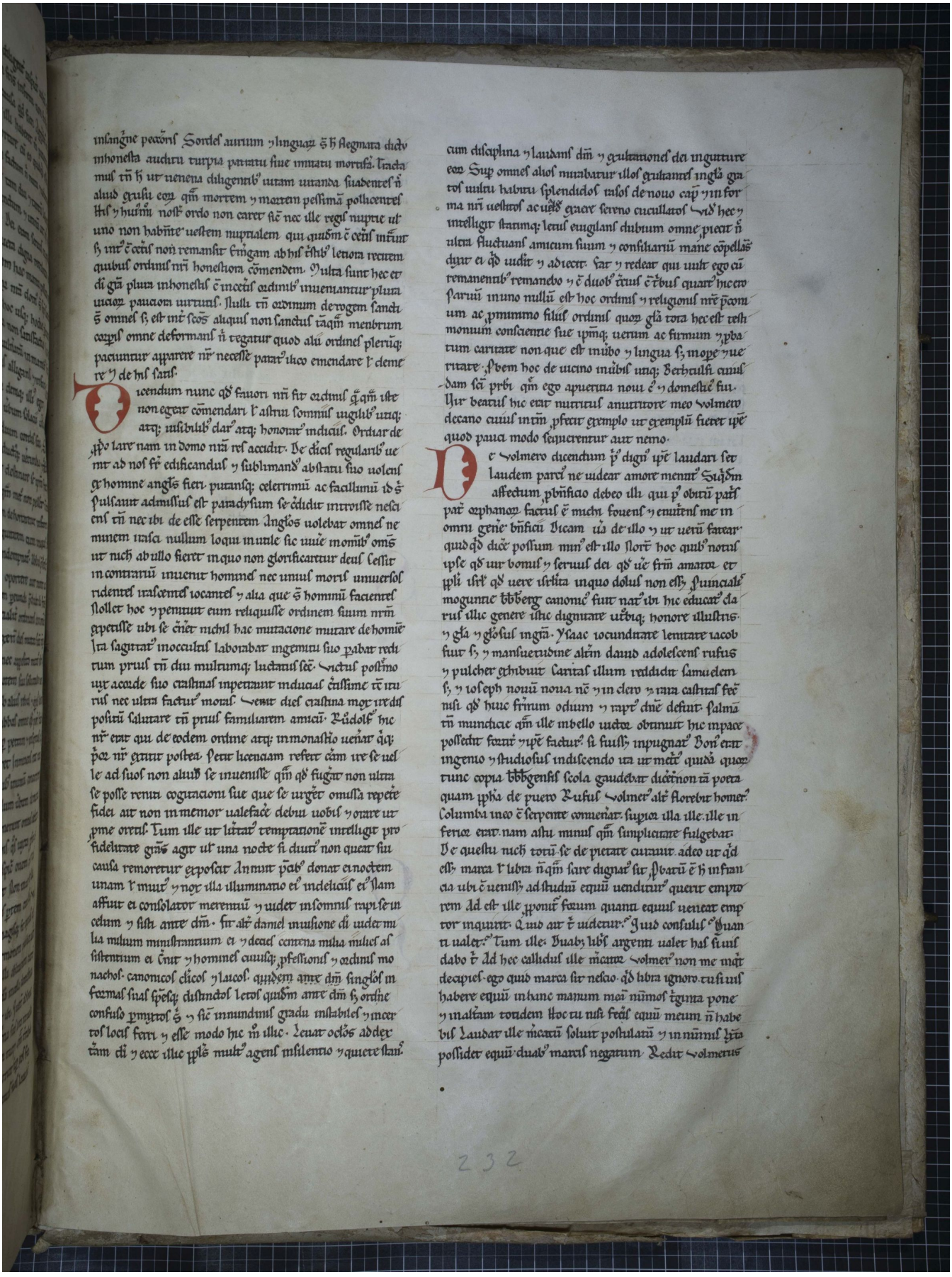

mlangne peccōrs Sordes aurium ꝫ linguaꝝ ꝫ h̄ flegmata ducꝫ
mhonesta auctu turpia parantu siue immanu mortifa. Tracta
mus tm̄ h̄ ut uenena diligentib' utam uranda suadentes ñ
aliud gustu eoꝝ qm̄ mortem ꝫ mortem pessimā polluentes
thc ꝫ hum̄m nost' ordo non caret sē nec ille regl nuptie ut
uno non habīte uestem nuptialem qui quidm̄ cēt mīnt
h̄ mt' cēt non remansit t̄ngam ab his thb' lenoa recutem
quibus ordinis nr̄i honestiora cōmendem. Vltra sunt hec et
di gā plura mhonestis cēt incētis ordinib' inuenantur plura
uiciꝝ paucoꝝ uirtutis. Stulta tm̄ ordinum deuogem sancti
ꝫ omnes ſ; est mt' scōs aliquis non sanctus tāqm̄ membrum
corpis omne deformans ñ regatur quod alii ordines plerūq;
patiuntur apparere nr̄ necesse parat' uico emendare t' cleme
re ꝫ de his satis.

Vocandum nunc qd̄ fauori nr̄i sit ordinis q̄ qm̄ ille
non egerat cōmendari t' astru sommis ungulis' unq;
arq; ulisibilib' clar' arq; honorat' indiuis. Ordiar de
ꝑpo lare nam in domo mea res accidit. De dicis regularib' ue
mr ad nos fr̄e edificandus ꝫ sublimand' abstatu suo uolens
gr̄ homine anglis fieri puransq; celerrimū ac facillimū id ꝫ
pulsauit admissus est paradysum se cōtulit introisse nesci
ens tm̄ nec ibi de esse serpentem anglos uolebat omnes ne
minem trasa nullum loqui inutile sic uuie monib' oms
ut nich ab ullo fieret in quo non glorificaretur deus cessit
in contrariū inuenit homines nec unus moris unuersos
ridentes trascentes locantes ꝫ alia que ꝫ hominū facientes
stolleat hoc ꝫ putauit eum reliquisse ordinem suum nr̄m
expetisse ubi se cōfer nichil hac mutacione mutare de homīe
Ira sagittat' inocculus laborabat ingemitu suo pabat redi
tum prius tm̄ diu multumq; luctauit sēd. Victus postmo
ut accede suo crastinas inperauit mducat cūssime tē iti
nis nec ultra factus' morat. Venit diei crastina mox ire dis
posuit saluare tm̄ prius familiarem amicū. Rūdolf' hic
nr̄ erat qui de eodem ordine arq; in monastio uenat āq;
poe nr̄ grauit postea. Petit licenciam refert cām ire se uel
le ad suos non aliud se inuenisse qm̄ qd̄ fugat non ultra
se posse retrā cogitacioni siue que se urgēt omissa repete
fidei aut non immemor ualefacē debui uobis ꝫ orare ut
pme oretis. Tum ille ut luctat' temptationē intelligit pro
fidelitate grās agit ut una nocte si diuti non queat sui
causa remoretur exposcat. Annuit pat' donat ei noctem
unam t' mutt' ꝫ nox illa illuminato ei inclitissi et flam
mas fuit ei consolator merenū ꝫ uidet in somnis rapi se in
celum ꝫ sisti ante dm̄. Fit alt' damel mutione di uidet mi
lia multum ministrantium ei ꝫ decies centena milia milies as
sistentium ei. Cunt ꝫ hominem cuiusq; ꝑfessionis ꝫ ordinis mo
nachos. canonicos clicos ꝫ laicos. quidem ante dm̄ singlos in
formas sinas speciq; distinctos. Postquam ante dm̄ h; ordine
confuso pmixtos ſ; ꝫ sic in mundum gradu instabiles ꝫ incer
tos locis ferri ꝫ esse modo hic modo illic. Leuat oculos ad dex
tam di ꝫ ecce illic ꝑplis multi' agenis in silentio ꝫ quiete stan
tes cum disciplina ꝫ laudans dm̄ ꝫ gratiarum actionem dei in gutture
eor. Sup omnes alios micabatur illos gratiarum ingla ga
tos uultu habitu splendidos. tulos de nouo cap' ꝫ in for
ma nri uestitos ac utos grate sereno cucullatos. Vid' hec ꝫ
intelligit stupiq; letus euiglans dubium omne pellit ñ
ultra fluctuans. amicum suum ꝫ consiliarū mane cōpellās
dixit ei qd̄ audit ꝫ adiecit. Sat ꝫ redeat qui uult ego cū
remanentib' remanebo ꝫ ē duob' actus ē t'bus quare hic eo
saltu in uno nullū est hoc ordinis ꝫ religionis nr̄e pcom
um ac ꝑmissio filii ordinis quoꝝ glā tota hec est reli
monum conscientie sue ꝑpq; uerum ac firmum ꝫ ꝑba
tum caritate non que est nubo ꝫ lingua ſ; mope ꝫ ue
ritate. Sed hoc de uicino mobilis unq; Berthulfi cuius
dam scī prbi qm̄ ego apertius nouit ē ꝫ domestic fui.
Vir beatus hic erat nutritus enutritore meo Volmero
decano cuius in tm̄ ꝑfecit exemplo ut exemplū fieret ꝑē
quod pauci modo sequerentur aut nemo.

De Volmero dicendum p' digni ꝑē laudari set
laudem parci ne uidear amore meum' Sic̄m
affectum ꝑbificio debeo illi qui p' obitū pat'
pat' orphanoꝝ factus ē michi fouens ꝫ enutriens me in
omni gen̄e bnficii. Dicam ia de illo ꝫ ut uerū fatear
quid qd̄ dicē possum mun' est illo sort' hoc quib' notus
ipse qd̄ ut bonus ꝫ seruus dei qd̄ ue frm̄ amator et
ꝑsli sit qd̄ uere iustita unquo dolus non est. Quincalis
moguntie bbberg canonic' fuit nat' ubi hic educat' da
tus illic genere illic dignitate utbiq; honore illustris
ꝫ gla ꝫ gl̄osus ingā. Ysaac iocunditate lenitate iacob
fuit h; ꝫ mansuetudine alēm dauid adolescens rufus
ꝫ pulcher gbuit caritas illum reddidit samuelem
h; ꝫ ioseph nouū nona nē ꝫ in clero ꝫ rara castitas fec̄
nisi qd̄ huic frinum odium ꝫ rapt' dn̄e defuit. Salma
tū munitie qm̄ ille in bello uictor obtinuit hic in pace
possedit fortē ꝫ ꝑē factus' si fuisset impugnat' Bon' erat
ingenio ꝫ studiosus in discendo ita ut mēt' quidā quos
tunc copia bbbgensis scola gaudebat ducī non tā poeta
quam ꝑphā de puero Rufus Volmer' alē florebit homer'
Columba ineo ē serpente commenat. Sapior illa ille. ille in
ferior erat. nam alius minus qm̄ simplicitate fulgebat.
De questu nich torū se de pietate curauit adeo ut qd
est. marca t' libra ñ qm̄ sare dignat' sit. Sparū ē h; in fran
cia ubi ē uenit. ad studū equū uenditur' quesit empto
rem. Ad est ille ꝑmit' forum quanti equus ueneat emp
tor inquirit. Quid aut ē uidetur. Quid consulis ē quan
ti ualet. Tum ille. Duab; libris argenti ualet has si uis
dabo t' Ad hec callidus ille mcatur Volmer' non me mgt
decipies. ego quid marca sit nescio. qd̄ libra ignoro. tu si uis
habere equū in hanc manum mea nūmos tigima pone
ꝫ maltam tandem hoc tu nisi frēs equū meum ñ habe
bis. Laudat ille mcatū soluit postulatū ꝫ in nūmis ꝫ
possidet equū duab' marcis negatum. Redit Volmerus

232